

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, de avocatul Anatolie Bacalîm și de inculpatul

*Bezede Vladimir XXX, născut la
XX XXXX XXXX în r-nul XXXXX, locuitor al mun.
XXXXX, str. XXXXX XX, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 22.07.2014 – 30.01.2017,
instanța de apel: 22.02.2017 – 05.10.2017,
instanța de recurs: 14.12.2017 – 30.01.2018.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 30 ianuarie 2017, Bezede Vladimir a fost achitat în baza art. 328 alin. (1), (3) lit. d) Cod penal, pe motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele componenței de infracțiune.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Bezede Vladimir este învinuit că în perioada cuprinsă între 20.08.2010 - 26.08.2010, activând în calitate de șef al Oficiului de Executare Buiucani, mun. Chișinău, cu sediul bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 202, fiind persoană publică, în temeiul Legii nr.204-XVI din 06.07.2006 cu privire la sistemul de executare silită și anume art. 13 alin. (1) care prevede că, „executorul judecătoresc este persoana împuternicită în numele legii să execute documentele executorii, emise de organele abilitate în condițiile legii”, având intenția depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, încălcând prevederile Codului de executare și Legii nr.204-XVI din 06.07.2006 cu privire la sistemul de executare silită și anume: art. 15 lit. a), b), c), d), e), g) care prevede că, „executorul judecătoresc este obligat: să întreprindă, în termenele stabilite de Codul de executare, măsurile necesare în vederea executării documentelor executorii; să ofere părților în procedura de executare și reprezentanților acestora posibilitatea de a lua cunoștință de materialele procedurii de executare, să primească copii ale documentelor și să facă înscrieri în ele; să examineze cererile părților privitor la procedura de executare, explicând modul și termenele de atac al actelor de executare; să se autorecuze în cazul când este interesat direct în derularea procedurii de executare sau când există alte circumstanțe ce ar pune la îndoială imparțialitatea sa; să se abțină de la fapte ce ar putea să discrediteze justiția, să compromită onoarea și demnitatea umană ori să pună la îndoială obiectivitatea sa; să fie imparțial”, a comis o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală în următoarele circumstanțe:

În baza titlului executoriu nr.2a-3660/10 din data de 19.08.2010 emis de Curtea de Apel Chișinău, în privința debitorului BC „Universalbank” SA, la acțiunea civilă a lui Pantelei Sandulachi, Raisa Sandulachi și Nicolai Busuioc către BC „Universalbank” SA cu privire la încasarea sumei, s-a dispus încasarea în beneficiul lui Pantelei Sandulachi, Raisa Sandulachi și Nicolai Busuioc de la BC „Universalbank” SA a sumei de 27 396 336 lei.

Bezede Vladimir prin încheierile nr.6-195/10 și nr.6-196/10 din data de 20.08.2010, contrar prevederilor art. 14 alin. (1), (2) și art. 55 Codul de executare, a dispus primirea pentru executare a titlurilor executorii nr.2a-3660/10 din 19.08.2010 emise de Curtea de Apel Chișinău privind încasarea de la BC „Universalbank” SA a sumei de 27.396.336 lei în beneficiul lui Pantelei Sandulachi, Raisa Sandulachi și Nicolai Busuioc și intentarea procedurilor de executare în temeiul titlurilor executorii, unde intenționat a stabilit debitorului BC „Universalbank” SA un termen restrâns de 3 zile pentru executarea benevolă.

Tot la data de 20.08.2010, la orele 15:30, în zi de vineri, încheierile sus menționate a șefului Oficiului de Executare Buiucani, mun. Chișinău, Bezede Vladimir au fost înregistrate sub nr. 2814-2815 la BC „Universalbank” SA.

La 23.08.2010, BC „Universalbank” SA a informat șeful Oficiului de Executare Buiucani, mun. Chișinău, Bezede Vladimir, despre faptul, că decizia

Curții de Apel Chișinău din 19.08.2010 va fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, concomitent va fi solicitată suspendarea executării hotărârii Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 13 iulie 2010.

La 24.08.2010, Bezede Vladimir, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în vederea realizării intenției sale criminale, fără a explica părților dreptul lor de a încheia o tranzacție, prin dispoziția de plată nr. 104 a încasat din contul BC „Universalbank” SA la BNM în contul depozitar a Oficiului de Executare Buiucani, mun. Chișinău în BC „Victoriabank” SA suma de 27.385.336,00 lei ce asigurau acțiunea civilă nr.2a-3660/10 în conformitate cu prevederile art.435 CPC și art.75 CE al RM din mijloacele bănești sechestrate conform încheierii Oficiului de Executare Buiucani, mun. Chișinău nr.6-117/10 din 15 iulie 2010, însă contrar prevederilor art.75 alin.(2) din Codul de executare nu a eliberat BC „Universalbank” SA certificatul de confirmare a faptului dat.

Tot la 24.08.2010, BC „Universalbank” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19.08.2010, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, precum și suspendarea executării hotărârii Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 13.07.2010.

Prin încheierea Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 26.08.2010, s-a dispus suspendarea executării hotărârii Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 13.07.2010, până la examinarea cererii de recurs, depuse de către BC „Universalbank” SA în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Busuioc Nicolai, Sandulachi Pantelei și Sandulachi Raisa împotriva BC „Universalbank” SA cu privire la încasarea sumei, recunoașterea nulității contractului de gaj nr.326598/343499-G-3 din 14.12.1999, repararea prejudiciului material și moral, motivând prin faptul, că recurentul BC „Universalbank” SA prin intermediul BNM a transferat cauțiunea în mărimea sumei dispuse spre încasare prin hotărârea contestată.

În continuarea acțiunilor sale criminale, Bezede Vladimir, contrar prevederilor art.74 și art.78 alin.(1) lit.c) din Codul de executare, fără a emite încheierea privind suspendarea executării documentului executoriu în rezultatul depunerii cauțiunii, până la rămânerea definitivă a hotărârii instanței de judecată, la 26.08.2010 ilegal a dispus transferul sumei cauțiunii de 27.385.336,00 lei din contul depozitar al Oficiului de Executare Buiucani, mun. Chișinău în BC „Victoriabank” SA la contul personal a lui Pantelei Sandulachi la BC „Victoriabank” SA, prin ce a cauzat părții vătămate BC „Universalbank” SA o daună materială în sumă totală de 27.385.336,00 lei.

Această faptă a fost încadrată juridic în baza art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal, ca depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, soldate cu urmări grave.

Tot el, este învinuit că în perioada cuprinsă între 25.11.2011-23.10.2012, activând în calitate de executor judecătoresc, conform licenței eliberate de

Ministerul Justiției seria LE 0009, în biroul executorului judecătoresc Bezede Vladimir din mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt nr.202, fiind persoană publică, în temeiul Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești și anume, art.2 alin.(1) care prevede că executorul judecătoresc este persoană fizică investită de stat cu competența de a îndeplini activități de interes public prevăzute de prezenta lege și de alte legi. În exercitarea atribuțiilor de serviciu, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat, având intenția depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, încălcând prevederile Codului de executare și anume: art.2 care prevede că „executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative”, Legea cu privire la executorii judecătorești și anume: art. 8 lit. a), d), g), care prevede că „executorul judecătoresc este obligat să aibă un rol activ pe parcursul întregului proces de executare, depunând efort pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu, respectând drepturile părților în procedura de executare și ale altor persoane interesate; să examineze cererile părților privitor la procedura de executare, explicând modul și termenele de atac al actelor de executare; să dea dovadă de o înaltă cultură în activitatea profesională și să fie imparțial”, a comis o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală în următoarele circumstanțe:

În baza titlului executoriu nr.2-1582/11 din 04.07.2011 emis de către Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău, la acțiunea civilă lui Efim Sîrghi împotriva lui Galina Sprîncean privind încasarea datoriei, s-a hotărât încasarea de la Galina Sprîncean în beneficiul lui Efim Sîrghi a datoriei în sumă de 7 000 Euro, plus dobânda legală în sumă de 969 Euro, în total 7969 Euro, convertiți în valută națională a RM la data executării hotărârii și cheltuielile judiciare în sumă de 4036 lei.

Prin încheierea executorului judecătoresc Bezede Vladimir din 25.11.2011, după primirea titlului executoriu nr.2-1582/11 din 04.07.2011 a fost dispusă intentarea dosarului de executare nr.009-536/11 din 24.11.2011 și propus debitorului de a executa benevol documentul executoriu vizat în termen de 15 zile, totodată a fost stabilită data pentru concilierea părților conform art.62 alin.(1) Cod de executare.

La 20.12.2011, executorul judecătoresc Bezede Vladimir, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în vederea realizării intenției sale criminale, contrar prevederilor art. 105-106 CE al RM, care enumera cazurile în care salariul debitorului poate fi urmărit în baza documentelor executorii precum și prevede cuantumul reținerilor din salariul debitorului, în baza unui document executoriu, care nu poate fi mai mult de 20%, a emis o încheiere prin care a dispus aplicarea sechestrului ca măsură de asigurare a executării documentului executoriu, pe mijloacele financiare ale debitorului Galina Sprîncean corespunzător sumei urmărite de 7 969 euro și 4 063 lei, prin care a fost aplicat sechestrul pe mijloacele bănești aflate la contul de card salarial

nr.4073433030632308 deținut de Galina Sprîncean la BC „Banca de Economii” SA, sistarea executării căreia a avut loc la 23.10.2012 în legătură cu executarea, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate Galina Sprîncean.

În continuarea acțiunilor sale criminale, la 09.07.2012, executorul judecătoresc Bezede Vladimir, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, contrar prevederilor art.24 alin.(1) din Codul familiei, conform căroră fiecare soț răspunde pentru obligațiile proprii cu bunurile proprietate personală și cu cota-parte din proprietatea în devălmășie, care poate fi determinată de către instanța judecătorească la cererea creditorului, precum și contrar prevederilor art.95 CE al RM și art.353 Cod civil care stipulează procedura urmăririi bunurilor proprietate comună, încălcând consecutivitatea urmăririi bunurilor debitorului Galina Sprîncean prevăzută la art.90 alin. (2) lit.d) CE al RM, conform căreia în ultimul rând va fi urmărit bunul imobil în care domiciliază debitorul, contrar prevederilor art.89 alin.(1) lit.c) CE al RM, care stipulează că, nu pot fi urmărite toate bunurile copiilor, în lipsa unei hotărâri judecătorești privind transmiterea în proprietate a bunului gajat, a emis o încheiere prin care a dispus transmiterea cu drept de proprietate bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX XX, ap. XXX la prețul de start de 217.539 lei în contul stingerii creanței în mărime de 124.894,65 lei în scopul executării titlului executoriu nr.2-1582/11 eliberat de către Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău la 04.07.2011, în conformitate cu care s-a hotărât încasarea de la Galina Sprîncean în beneficiul lui Efim Sîrghi a datoriei în sumă de 7000 euro, plus dobânda legală în sumă de 969 euro, în total 7969 euro, convertiți în valută națională a RM la data executării 09.07.2012 constituia 120.858,65 lei, cheltuielile judiciare în sumă de 4036 lei, cheltuieli de executare în sumă de 2680 lei, în total 127.574,65 lei, după achitarea diferenței dintre valoarea bunului transmis și valoarea creanței sale în sumă de 89.964,35 lei, prin ce a cauzat părților vătămate Galina Sprîncean, Ion Sprîncean, Vadim Sprîncean și Aurelia Sprîncean, o daună materială în sumă totală de 285.200 lei.

Această faptă a fost încadrată juridic în baza art. 328 alin. (1) Cod penal al RM, ca depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Instanța a reținut că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele componentelor de infracțiune imputate, și anume, lipsește latura obiectivă, că învinuirea înaintată inculpatului nu s-a confirmat, că inculpatul nu a comis faptele incriminate.

Instanța a concluzionat că executorul judecătoresc Bezede V., în procedura de executare a titlurilor executorii nr.2a-3660/10 din 19.08.2010, a respectat cerințele legale, îndeplinindu-și obligațiunile de serviciu, în stricta conformitate cu Codul de executare (*în vigoare la acel moment*), fără depășirea atribuțiilor de serviciu.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Victor Furtuna, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 328 alin. (1), 328 alin. (3) lit. d), 84 Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în domeniul juridic pe un termen de 5 ani, și cu admiterea acțiunilor civile înaintate de părțile vătămate.

Apelantul a invocat că instanța a dat o apreciere eronată circumstanțelor de fapt ale cauzei și a omis să se expună asupra argumentului procurorului că s-a constatat că în procedura de aplicare a sechestrului au fost comise mai multe abuzuri, că contrar prevederilor art. 74 și art. 78 alin. (1) lit. c) CE al RM, fără a emite încheierea privind suspendarea executării documentului executoriu în rezultatul depunerii cauțiunii, a executat ilegal hotărârea judecătorească definitivă.

Instanța a pus la baza sentinței de achitare, practic toate probele, în aceiași formă în care erau expuse în rechizitoriu, din care rezultă incontestabil că inculpatul a comis infracțiunile incriminate.

La fel, instanța de judecată a omis prevederile încheierii Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 26.08.2010, că recurentul BC „Universalbank” SA prin intermediul Băncii Naționale a RM a transferat cauțiunea în mărimea sumei dispuse spre încasare prin hotărârea contestată, fapt confirmat prin dispoziția de plată nr. 22 eliberată la 23.08.2010, care a fost anexată la materialele cauzei.

La executarea titlului executoriu nr. 2-1582/11 din 04 iulie 2011 emis de către Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, la acțiunea civilă lui Efim Sîrghi împotriva lui Galina Sprîncean privind încasarea datoriei, executorul judecătoresc Bezede V., intenționat, a neglijat o serie de prevederi legale, care, dacă ar fi fost aplicate speței, ar fi fost impediment la deposedarea familiei Sprîncean de bunul imobil cu codul cadastral nr. XXXXX, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX XX, ap. XXX.

Însă, conform art. 24 alin. (1) din Codul familiei, fiecare soț răspunde pentru obligațiile proprii cu bunurile proprietate personală și cu cota-parte din proprietatea în devălmășie, care poate fi determinată de către instanța judecătorească la cererea creditorului.

Art.95 din Codul de executare și art.353 din Codul civil prevăd că creditorii unui coproprietar pot urmări cota-parte ideală a acestuia din bunurile proprietate comună pe cote-părți sau pot cere instanței de judecată împărțirea bunului, caz în care urmărirea se face asupra părții din bun sau, după caz, asupra sumei de bani cuvenite debitorului. În cazul vânzării silite a unei cote-părți, executorul judecătoresc va notifica pe ceilalți coproprietari cu cel puțin 10 zile înainte de data vânzării. La preț egal, coproprietarii vor avea dreptul de preemțiune la adjudecarea cotei-părți. Creditorii care au un drept de garanție asupra bunului proprietate comună pe cote-părți ori cei a căror creanță s-a născut în legătură cu conservarea

sau administrarea acestuia au dreptul să urmărească silit bunul comun ori sumele rezultate din împărțire.

Probele administrate sunt veridice și suficiente pentru emiterea unei sentințe de condamnare în privința inculpatului.

Instanța de judecată urma să țină cont de probele și circumstanțele cauzei, dându-le o apreciere juridică corespunzătoare.

Astfel, toate aceste încălcări, privite în ansamblu, impun imaginea clară ce a avut loc de fapt și ce s-a urmărit, fiind clar că din start a existat scopul de a depăși atribuțiile de serviciu, de a deposeda părțile vătămate de bunurile proprietate, de a le ridica și transmite creditorului în proprietate.

3.1. Avocatul Vasile Pruteanu, la fel a declarat apel, în numele părții vătămate BC „Universalbank” SA, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat conform învinuirii, fiind admisă integral acțiunea civilă.

Apelantul a indicat că, cunoscând prevederile legale, suma impunătoare care urma a fi achitată în temeiul hotărârii judecătorești, intenția părții vătămate de a contesta decizia instanței de apel și faptul depunerii a cererii de recurs, executorul judecătoresc în mod flagrant a încălcat prevederile legale și a pus la executare documentul executoriu eliberat ilegal de instanța de apel, cauzând un prejudiciu în proporții deosebit de mari părții vătămate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, ambele apeluri au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

„Bezede Vladimir Ion se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (3) lit. d) cod penal.

A-l elibera pe Bezede Vladimir Ion de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 Cod penal”.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, însă, eronat a conchis asupra achitării inculpatului de sub învinuirea în baza art. 328 alin. (1) și 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că Bezede Vladimir, în perioada cuprinsă între 20.08.2010 - 26.08.2010, activând în calitate de șef al Oficiului de Executare Buiucani, mun. Chișinău, cu sediul bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 202, fiind persoană publică, în temeiul Legii nr.204-XVI din 06.07.2006 cu privire la sistemul de executare silită și anume art. 13 alin. (1) care prevede că, „executorul judecătoresc este persoana împuternicită în numele legii să execute documentele executorii, emise de organele abilitate în condițiile legii”, având intenția depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, încălcând prevederile Codului de executare și Legii nr.204-XVI din 06.07.2006 cu privire la sistemul de executare silită și anume: art. 15 lit. a), b), c), d), e), g) care prevede că, „executorul judecătoresc este obligat: să întreprindă, în termenele stabilite de Codul de executare, măsurile necesare în vederea executării documentelor executorii; să ofere părților în procedura de executare și

reprezentanților acestora posibilitatea de a lua cunoștință de materialele procedurii de executare, să primească copii ale documentelor și să facă înscrieri în ele; să examineze cererile părților privitor la procedura de executare, explicând modul și termenele de atac al actelor de executare; să se autorecuze în cazul când este interesat direct în derularea procedurii de executare sau când există alte circumstanțe ce ar pune la îndoială imparțialitatea sa; să se abțină de la fapte ce ar putea să discrediteze justiția, să compromită onoarea și demnitatea umană ori să pună la îndoială obiectivitatea sa; să fie imparțial”, a comis o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală în următoarele circumstanțe:

În baza titlului executoriu nr.2a-3660/10 din data de 19.08.2010 emis de Curtea de Apel Chișinău, în privința debitorului BC „Universalbank” SA, la acțiunea civilă a lui Pantelei Sandulachi, Raisa Sandulachi și Nicolai Busuioc către BC „Universalbank” SA cu privire la încasarea sumei, s-a dispus încasarea în beneficiul lui Pantelei Sandulachi, Raisa Sandulachi și Nicolai Busuioc de la BC „Universalbank” SA a sumei de 27 396 336 lei.

Bezede Vladimir prin încheierile nr.6-195/10 și nr.6-196/10 din data de 20.08.2010, contrar prevederilor art. 14 alin. (1), (2) și art. 55 Codul de executare, a dispus primirea pentru executare a titlurilor executorii nr.2a-3660/10 din 19.08.2010 emise de Curtea de Apel Chișinău privind încasarea de la BC „Universalbank” SA a sumei de 27.396.336 lei în beneficiul lui Pantelei Sandulachi, Raisa Sandulachi și Nicolai Busuioc și intentarea procedurilor de executare în temeiul titlurilor executorii, unde intenționat a stabilit debitorului BC „Universalbank” SA un termen restrâns de 3 zile pentru executarea benevolă.

Tot la data de 20.08.2010, la orele 15:30, în zi de vineri, încheierile sus menționate a șefului Oficiului de Executare Buiucani, mun.Chișinău, Bezede Vladimir au fost înregistrate sub nr. 2814-2815 la BC „Universalbank” SA.

La 23.08.2010, BC „Universalbank” SA a informat șeful Oficiului de Executare Buiucani, mun.Chișinău, Bezede Vladimir, despre faptul, că decizia Curții de Apel Chișinău din 19.08.2010 va fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, concomitent va fi solicitată suspendarea executării hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 iulie 2010.

La 24.08.2010, Bezede Vladimir, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în vederea realizării intenției sale criminale, fără a explica părților dreptul lor de a încheia o tranzacție, prin dispoziția de plată nr. 104 a încasat din contul BC „Universalbank” SA la BNM în contul depozitar a Oficiului de Executare Buiucani, mun.Chișinău în BC „Victoriabank” SA suma de 27.385.336,00 lei ce asigurau acțiunea civilă nr.2a-3660/10 în conformitate cu prevederile art.435 CPC și art.75 CE al RM din mijloacele bănești sechestrate conform încheierii Oficiului de Executare Buiucani, mun.Chișinău nr.6-117/10 din 15 iulie 2010, însă contrar prevederilor art.75 alin.(2) din Codul de executare nu a eliberat BC „Universalbank” SA certificatul de confirmare a faptului dat.

Tot la 24.08.2010, BC „Universalbank” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19.08.2010, solicitând admiterea recursului,

casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, precum și suspendarea executării hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13.07.2010.

Prin încheierea Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 26.08.2010, s-a dispus suspendarea executării hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13.07.2010, până la examinarea cererii de recurs, depuse de către BC „Universalbank” SA în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Busuioc Nicolai, Sandulachi Pantelei și Sandulachi Raisa împotriva BC „Universalbank” SA cu privire la încasarea sumei, recunoașterea nulității contractului de gaj nr.326598/343499-G-3 din 14.12.1999, repararea prejudiciului material și moral, motivând prin faptul, că recurentul BC „Universalbank” SA prin intermediul BNM a transferat cauțiunea în mărimea sumei dispuse spre încasare prin hotărârea contestată.

În continuarea acțiunilor sale criminale, Bezede Vladimir, contrar prevederilor art.74 și art.78 alin.(1) lit.c) din Codul de executare, fără a emite încheierea privind suspendarea executării documentului executoriu în rezultatul depunerii cauțiunii, până la rămânerea definitivă a hotărârii instanței de judecată, la 26.08.2010 ilegal a dispus transferul sumei cauțiunii de 27.385.336,00 lei din contul depozitar al Oficiului de Executare Buiucani, mun. Chișinău în BC „Victoriabank” SA la contul personal a lui Pantelei Sandulachi la BC „Victoriabank” SA, prin ce a cauzat părții vătămate BC „Universalbank” SA o daună materială în sumă totală de 27.385.336,00 lei.

Tot Bezede Vladimir, se învinuiește că în perioada cuprinsă între 25.11.2011-23.10.2012, activând în calitate de executor judecătoresc, conform licenței eliberate de Ministerul Justiției seria LE 0009, în biroul executorului judecătoresc Bezede Vladimir din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.202, fiind persoană publică, în temeiul Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești și anume, art.2 alin.(1) care prevede că executorul judecătoresc este persoană fizică investită de stat cu competența de a îndeplini activități de interes public prevăzute de prezenta lege și de alte legi. În exercitarea atribuțiilor de serviciu, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat, având intenția depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, încălcând prevederile Codului de executare și anume: art.2 care prevede că „executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative”, Legea cu privire la executorii judecătorești și anume: art. 8 lit. a), d), g), care prevede că „executorul judecătoresc este obligat să aibă un rol activ pe parcursul întregului proces de executare, depunând efort pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu, respectând drepturile părților în procedura de executare și ale altor persoane interesate; să examineze cererile părților privitor la procedura de executare, explicând modul și termenele de atac al actelor de executare; să dea dovadă de o înaltă cultură în

activitatea profesională și să fie imparțial”, a comis o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală în următoarele circumstanțe:

În baza titlului executoriu nr.2-1582/11 din 04.07.2011 emis de către Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău, la acțiunea civilă lui Efim Sîrghi împotriva lui Galina Sprîncean privind încasarea datoriei, s-a hotărât încasarea de la Galina Sprîncean în beneficiul lui Efim Sîrghi a datoriei în sumă de 7 000 Euro, plus dobânda legală în sumă de 969 Euro, în total 7969 Euro, convertiți în valută națională a RM la data executării hotărârii și cheltuielile judiciare în sumă de 4036 lei.

Prin încheierea executorului judecătoresc Bezede Vladimir din 25.11.2011, după primirea titlului executoriu nr.2-1582/11 din 04.07.2011 a fost dispusă intentarea dosarului de executare nr.009-536/11 din 24.11.2011 și propus debitorului de a executa benevol documentul executoriu vizat în termen de 15 zile, totodată a fost stabilită data pentru concilierea părților conform art.62 alin.(1) Cod de executare.

La 20.12.2011, executorul judecătoresc Bezede Vladimir, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în vederea realizării intenției sale criminale, contrar prevederilor art. 105-106 CE al RM, care enumera cazurile în care salariul debitorului poate fi urmărit în baza documentelor executorii precum și prevede cuantumul reținerilor din salariul debitorului, în baza unui document executoriu, care nu poate fi mai mult de 20%, a emis o încheiere prin care a dispus aplicarea sechestrului ca măsură de asigurare a executării documentului executoriu, pe mijloacele financiare ale debitorului Galina Sprîncean corespunzător sumei urmărite de 7 969 euro și 4 063 lei, prin care a fost aplicat sechestrul pe mijloacele bănești aflate la contul de card salarial nr.4073433030632308 deținut de Galina Sprîncean la BC „Banca de Economii” SA, sistarea executării căreia a avut loc la 23.10.2012 în legătură cu executarea, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate Galina Sprîncean.

În continuarea acțiunilor sale criminale, la 09.07.2012, executorul judecătoresc Bezede Vladimir, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, contrar prevederilor art.24 alin.(1) din Codul familiei, conform cărora fiecare soț răspunde pentru obligațiile proprii cu bunurile proprietate personală și cu cota-parte din proprietatea în devălmășie, care poate fi determinată de către instanța judecătorească la cererea creditorului, precum și contrar prevederilor art.95 CE al RM și art.353 Cod civil care stipulează procedura urmăririi bunurilor proprietate comună, încălcând consecutivitatea urmăririi bunurilor debitorului Galina Sprîncean prevăzută la art.90 alin. (2) lit.d) CE al RM, conform căreia în ultimul rând va fi urmărit bunul imobil în care domiciliază debitorul, contrar prevederilor art.89 alin.(1) lit.c) CE al RM, care stipulează că, nu pot fi urmărite toate bunurile copiilor, în lipsa unei hotărâri judecătorești privind transmiterea în proprietate a bunului găjat, a emis o încheiere prin care a dispus transmiterea cu drept de proprietate bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX XX, ap. XXX la prețul

de start de 217.539 lei în contul stingerii creanței în mărime de 124.894,65 lei în scopul executării titlului executoriu nr.2-1582/11 eliberat de către Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău la 04.07.2011, în conformitate cu care s-a hotărât încasarea de la Galina Sprîncean în beneficiul lui Efim Sîrghi a datoriei în sumă de 7000 euro, plus dobânda legală în sumă de 969 euro, în total 7969 euro, convertiți în valută națională a RM la data executării 09.07.2012 constituia 120.858,65 lei, cheltuielile judiciare în sumă de 4036 lei, cheltuieli de executare în sumă de 2680 lei, în total 127.574,65 lei, după achitarea diferenței dintre valoarea bunului transmis și valoarea creanței sale în sumă de 89.964,35 lei, prin ce a cauzat părților vătămate Galina Sprîncean, Ion Sprîncean, Vadim Sprîncean și Aurelia Sprîncean, o daună materială în sumă totală de 285.200 lei.

Instanța de apel a reținut că, *vina inculpatului este dovedită* prin probele administrate, *inclusiv prin declarațiile ultimului*.

Contrar prevederilor stipulate în art. 12 alin. (1) Cod de executare, potrivit căror titlul executoriu se eliberează creditorului la cerere de către prima instanță, după rămânerea definitivă a hotărârii, în aceeași zi, *Curtea de Apel Chișinău a eliberat lui Sandulachi P. titlul executoriu*, fiind imediat prezentat executorului judecătoresc a OE Buiucani Bezede Vladimir.

Toate aceste încălcările impun imaginea clară că, din start a existat scopul de a depăși atribuțiile de serviciu, de a deposeda părțile vătămate de bunurile, de a le ridica și transmite creditorului în proprietate.

S-a dovedit că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Concomitent, procesul penal pe art. 328 alin. (1) și 328 alin. (3) lit. d) Cod penal în privința inculpatului urmează a fi încetat pe motivul intervenirii prescripției de atragere la răspundere penală.

Or, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, (în vigoare la momentul comiterii infracțiunii) *infracțiunile comise de inculpat fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave*, iar conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Potrivit art. 275 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu mai poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, urmează a fi încetată în acest caz. *Articolul 332 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează, că în caz de constatare a vre-unuia din temeiurile indicate la art. 275 pct. 2)-9) Cod de procedură penală*, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal.

Astfel, în situația în care infracțiunile au fost comise de către inculpat în anul 2010, *procesul penal pe art. 328 alin. (1) și 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, urmează a fi încetat* în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că sancțiunea de la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, prevede închisoare de la 6 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani.

Astfel, conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea comisă de inculpate face parte din categoria infracțiunilor grave.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. c) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 15 ani de la săvârșirea unei infracțiuni grave.

Din conținutul materialelor rezultă că inculpatul a comis infracțiunea în perioada anului 2010, astfel, pe caz instanța de apel eronat a liberat inculpatul de răspundere penală în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 Cod penal.

Decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial, ca fiind ilegală în partea ce ține de liberarea inculpatului de răspundere penală în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 Cod penal, cu stabilirea pedepsei în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

5.1. Inculpatul la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei nominalizate și menținerea sentinței.

Recurentul a indicat că instanța de apel a comis o eroare gravă prin interpretarea greșită a prevederilor Codului de executare, raportată la acțiunile lui în calitate de executor judecătoresc, interpretare ce ridică importante probleme de drept, ce generează nesiguranță în activitatea executorilor judecătorești. Conform acestei interpretări eronate, executorul judecătoresc (ținând cont de legea aplicabilă la data faptelor) este în drept să stabilească temeiuri prevăzute de lege pentru a refuza primirea documentului executoriu spre executare; este în drept să elibereze certificat de depunere a cauțiunii, deși aceasta nu a fost depusă; este în drept să suspende procedura de executare în locul instanței de judecată. Totodată stabilind termene de executare în limita celor prevăzute de lege, executorul poate fi învinuit că a stabilit un termen ilegal; sechestrarea mijloacelor bănești din contul curent al persoanei fizice reprezintă reținere din salariul care urmează a fi achitat de organizația care trebuie să efectueze reținerea; dacă un bun este gajat poate fi urmărită doar cota parte a debitorului; imobilele sunt bunuri strict necesare uzului personal sau casnic; dacă avem un titlu executoriu privind încasarea sumei de la debitorul gajist mai avem nevoie de un alt titlu de executare pentru transmiterea în posesie a imobilului. Sunt semne mari de întrebare, dar aceasta rezultă din decizia instanței de apel.

Instanța de apel este de acord cu constatarea stării de fapt a primei instanțe - faptele care au avut loc, cronologia lor. Doar că, instanța de apel a dat o altă interpretare și o altă apreciere juridică, acolo unde prima instanță a apreciat că legea a fost respectată, instanța de apel a indicat că a au avut loc încălcări ce pot fi

calificate drept infracțiuni. Respectiv probele administrate stabilesc starea de fapt corect.

În acțiunile lui lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În drept, recursul este fondat în baza art. 427 alin. (8) Cod de procedură penală.

5.2. A declarat recurs ordinar și avocatul Anatolie Bacalîm, în numele inculpatului, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței.

Recurentul a indicat că învinuirea înaintată inculpatului este neîntemeiată, nefiind prezentate probe care ar dovedi vina ultimului în comiterea infracțiunilor ce i se impută, astfel încât la baza deciziei stau circumstanțe neprobate cu aplicarea eronată a normelor de drept.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, instanța de fond în conformitate cu cerințele legii și propriei convingeri bazate pe cercetarea sub toate aspectele, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, corect a ajuns la concluzia că a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului, care rezultă din materialele cauzei și se racorda la ele, deoarece probele la care a făcut referire acuzarea, și anume declarațiile părților vătămate, au fost cercetate de prima instanță și aceste probe au fost puse la baza sentinței de achitare.

Însă, în rezultatul transcrierii sentinței din 30.01.2017, cu toate declarațiile amănunțit în lipsa probelor noi, altor depoziții și a altor martori, instanța de apel a transformat sentința de achitare într-o decizie de condamnare.

Instanța de apel a admis neargumentat toate alegațiile apelanților și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în prezenta cauză, prin ce a comis erorile de drept prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când acesta este expus neclar.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată

este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat. Potrivit art. 394 alin. (3) pct. 2), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului și motivele pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu indicat motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acuzării;

b) nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, prin analiza tuturor acțiunilor concrete imputate inculpatului, în consecutivitatea expusă, raportată la normele de drept invocate în actul de învinuire, stipulările căror le-ar fi ignorat inculpatul în depășirea limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin aceste legi;

c) a constatat în descriptivul sentinței diverse motive de achitare, cum ar fi că: *acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele componentelor de infracțiune imputate, învinuirea înaintată inculpatului nu s-a confirmat, inculpatul nu a comis faptele incriminate.*

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul este achitat, pe motiv că *faptele lui nu întrunesc elementele componente de infracțiune.*

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea acesteia contrazicând dispozitivul sentinței adoptate.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este

obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 394 alin. (1) pct. 2) și 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, rejudecând cauza potrivit regulilor generale, conform descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*f.d. 156-165, pct. 4. din decizie*):

a) a indicat în descriptiv incorect că infracțiunea prevăzută la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, care prevede pedeapsa închisorii de la 6 la 10 ani, ar fi una mai puțin gravă, pentru care termenul de prescripție este de 5 ani, or conform art. 16 alin. (4) Cod penal, faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 12 ani inclusiv, se consider infracțiuni grave, iar potrivit art. 60 alin. (1) lit. c) Cod penal termenul de prescripție pentru infracțiunile grave este de 15 ani.

La fel, și-a fondat concluziile pe prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală: *„care stipulează, că în caz de constatare a vre-unuia din temeiurile indicate la art. 275 pct. 2)-9) Cod de procedură penală...”*, omițând faptul că acest articol în redacția actuală face referire la alte temeiuri – stipulate în art. 275 pct. 5)-9), dar și neraportându-și argumentările în niciun fel la prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, conform căror sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.

Pe lângă aceasta, a motivat în descriptiv că: *„procesul penal pe art. 328 alin. (1) și 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție”*, însă o asemenea soluție lipsește cu desăvârșire în dispozitivul deciziei pronunțate.

Mai mult, a decis în dispozitiv mai întâi că: *„Bezede Vladimir Ion se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (3) lit. d) cod penal”*, dar ulterior, contrazicându-se, a dispus: *„A-l elibera pe Bezede Vladimir Ion de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 Cod penal”*.

Astfel, instanța de apel, dispunând atragerea inculpatului la răspundere penală și apoi eliberându-l în genere de răspunderea penală, a formulat un dispozitiv al deciziei adoptate absolut divergent și neclar;

b) nu a încadrat juridic complet faptele inculpatului, deoarece a constatat că: *„s-a dovedit că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 328 alin. (3) lit. d) Cod penal”*, dar

nu a indicat și elementele concrete constitutive ale infracțiunilor respective, care ar fi prezente în acțiunile inculpatului;

c) a depășit limitele învinuirii formulate inculpatului, constatând că: „*contrar prevederilor stipulate în art. 12 alin. (1) Cod de executare..., Curtea de Apel Chișinău a eliberat lui...*” – circumstanțe neinvocate în rechizitoriu;

d) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a indicat motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul apărării, nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, prin analiza tuturor acțiunilor concrete imputate inculpatului, în consecutivitatea expusă, raportată la normele de drept invocate în actul de învinuire, stipulările căror le-ar fi ignorat inculpatul în depășirea limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin aceste legi.

Or, activitatea instanței de trecere în revistă, în descriptivul deciziei, a mai multor acțiuni ale inculpatului, părților vătămate, a unor acte emise de instanțele judecătorești și concluzia ulterioară generală, confuză și sumară că: „*toate aceste încălcări impun imaginea clară că...*”, nu corespunde criteriilor de apreciere a probelor administrate pe caz, prescrise în art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală.

Mai mult, a constatat divergent că: „*instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, însă, eronat a conchis asupra achitării inculpatului*”, și că: „*vina inculpatului este dovedită..., inclusiv prin declarațiile ultimului*”, or instanța de fond nu a constatat faptele imputate inculpatului ca fiind dovedite, iar ultimul nu a recunoscut vina.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârilor adoptate, dispozitivul deciziei instanței de apel fiind expus neclar, și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, de avocatul Anatolie Bacalîm și de inculpatul Bezede Vladimir XX, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 20 februarie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun